

ויהיו חיי שרה (כג,א)

וזהו שדרשו רבותינו ז"ל (בראשית רבה נח):
בת מאה כבת עשרים ובת עשרים כבת
שבע. כי זהו עקר השלמות שיתחיל לחיות
בכל פעם. שאפלו בשמגיע לימי הזקנה יהיה
בעיניו עדין יניק לגמרי כאלו לא התחיל
לחיות ולעבד ה' כלל ויתחיל לחיות
בעבודתו יתברך בכל פעם מחדש.

וזהו בחינת: בת מאה כבת עשרים בת
עשרים כבת שבע שני חיי שרה כלן שוין
לטובה, כי כל מה שמזקין הצדיק הוא עדין
יניק בעיניו כאלו הוא תינוק עדין וכו'.
ועל ידי זה מוסיף בעבודתו בכל פעם, וזכה
לחיים ארכים באמת, שכל ימיו ושנותיו הם
שנות חיים באמת, כי אינו אובד שום יום
מימי חיו בלי תוספת קדשה וחיות. וזהו
בחינת שני חיי שרה כלן שוין לטובה, שזהו
בחינת חיים ארכים (הלכות תפילין הלכה
ה', אות ל"ח):

ואם לא תאבה האשה ללכת אחריו (כד,ח)

התורה הקדושה מספרת הרבה
איך אליעזר זכה למצא הזוג
של יצחק, כי כל העולמות היו
תלויים בזה כי כל ישראל יצאו
מהם, אבל היה קשה מאד מאד
למצא זוגו מחמת שהוא
בחינת גבורות גדולות
שמשם עקר האבודות,
בחינת הניצוצות
הנפולין שהם בחינת
גאברים ונדרים
שצריך כל אדם
להשתדל מאד לבקשם
ולחפשם כל ימי חיו, שמחמת זה קשה
למצא הזוג (כמבאר בלקוטי תנינא סימן פז-
פח, עין שם).

וכן בכל שנה ושנה בראש השנה נתעורר
בחינת פחד יצחק בשרשו העליון והמתקתו
בשקורין בתורה שכבר נמצא זוגו של יצחק
שזהו בחינת מה שגומרים לקרות ביום שני
של ראש השנה בענין זה, כי בכל שנה
נעשה זאת ברוחניות שעל ידי זה עקר
המתקת הדינים: (הלכות ברכת הפרות
הלכה ה', אות א')

ועשה חסד עם אדני אברהם (כד,י)

צריכים לידע שלפעמים בשהי' יתברך עוזר
לו שמתנוצץ לו איזה התנוצצות
ורואה איזה התקרבות
אף-על-פי שבאמת הוא
התקרבות אמתי מאתו

השבת של

רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

בס"ד

וליון מס' התרתי"א

סיפור השבוע

* חיי מוה"ר *

ע"י ... קסג (יג) שמעתי [מרבנו ז"ל],
שאמר ל' שמואל מטעפליק בזאסלאב:
אני אומר לך כדי שתדע שאני יודע מה
שיהיה אחר-כך יש שלשה דברים שנים
הם אהד ואהד הוא אהד (כלומר שני
דברים מאלו השלשה הם אהד והאהד
הנשאר הוא אהד) וכשיהיו השני דברים,
לא יהיה הדבר האהד, וכשיהיה הדבר
האהד לא יהיו השנים. ואמר: אני רוצה
יותר וכו', ונשכח איך אמר שהוא רצונו
אם רוצה יותר שיהיו השנים או להפך:

ע"י מענין השוחט דקהילת ארינסק:
בלילה הזאת עסקתי בספר רפואות
אף-על-פי שרפואות אינם כלום אבל
אשת עורים אינו בנמצא. ממזור יהיה
נעשה מעזריטש, ומשם תסע לאוסטרהא
ומשם תסע לברסלב עבור זוגתי להביאה
לשם שתעסק ברפואות, וכן עשה, ואמר
או שסבור שיהיה לו שם הענין שהיה לו
בסטאנבול בשנסע לארץ-ישראל ...

(ההמשך מעבר לדף)

נהנה מהעלון?

מעריך את תורתו של

רבי נחמן?

אנו צריכים מספר נדיבי לב
להוראות קבע חודשיות

בסך 200 ₪

כדי להמשיך להוציא

עלון צבעוני ומושקע,

לשמח נפשות ולקרב לבבות!

לפרטים: 052.7146196

יתברך והוא חסד גדול ונפלא שה' יתברך
מפליא חסדו עמו, אף-על-פי-כן אל יטעה
שכבר הוא סמוך וקרוב לה' יתברך ולהתורה
ולהצדיקים, כי צריך לידע שכל מה שהוא
מקרב ביותר עדין הוא רחוק מאד מאד, כי
לגדלתו אין חקר ואי אפשר להסביר זאת
היטב, אבל אף-על-פי-כן צריך לידע
שהשועה והחסד של כל התקרבות
והתקרבות כל שהוא הוא חסד נפלא כי הוא
התקרבות אמתי וישועתו לנצח. אך
אף-על-פי-כן עדין רחוק ממנו מאד תכלית
ישועתו וצריך עדין להיות עומד ומצפה
הרבה לישועתו יתברך עדי
יזכה להושע בשלמות לצאת
ממה שהוא צריך לצאת
ולהתקרב למה שהוא
צריך להתקרב

ומי שמסתפל היטב יכול
לראות בענין אברהם
עצמו, כי גם אחר כך
שהושיעו ה' יתברך
וצוהו אל תשלח ירך וכו'
ונצל יצחק, תכף אחר כך
היה מהרהר למצא זוגו,
כמו שאמרו רבותינו ז"ל, ואחר כך
בשנתבשר שנולדה רבקה וראה גם ישועה
זאת אבל עדין היא מרחוק מאד, כי היא בת
יום אהד ויצחק כבר בן שלשים ושבע שנה.
ואחר כך בא לביתו ומצא שמתה אשתו
הצדקת שרה אמנו ולא היה לו מקום
לקברה כי אם בטרח גדול שעורו ה' יתברך
בנס נפלא להוציא מערת המכפלה מעפרון
החתי. ואחר כך בשעורו ה' יתברך גם בזה
הכרח להשתדל ולבקש הרבה הזוג של
יצחק שתבוא לביתו, כאשר האריכה התורה
הקדושה בזה באריכות לספר כל אשר עבר
בזה, כי היו צריכים נסים גדולים ונוראים
מאד לזה להוציא את רבקה מבית בתואל
ולכן להביאה ליצחק להעמיד תולדות
שיצאו עדת ישראל בעולם.

וכן כל מה שעבר אחר כך על יצחק שהיתה
אשתו עקרה וכו' ובפרט מה שעבר על יעקב
יותר מכלם וכו' וכו' ובכל פעם עזרם ה'
יתברך הרבה (הלכות שילוח הקן ה', אות
ב):

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב,סו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

= כבוד ופרסום (חלק ג) =

... פעם ספר אחד החברים לר' ישראל מדאגתו על איזה מפרסם בברסלב שמטעה את העולם עם דרך לא נכונה, הקפיד ר' ישראל על אותו חבר ואמר בנערה: "אבל רבנו הקדוש כבר אמר גמרותי ואגמרו, נצחתי ואנצח" - האמת תמיד נוצח! ורמו שבודאי יבוא הזמן שהשקר יפל לגמרי, ולמה לדאג?

פעם אחד התקרב לר' ישראל, ושם לב ששני אנשים בקבוצה מתנהגים במנהיגות, ואחרי זמן אחד מהם התפלל לפני העמוד, והאיש הזה התמלא צער בקרבו כששמע את תפלתו, כי היה מרגש בתפלתו פרסום ושקר, ובסוף התפלה אמר ר' ישראל: "כל אחד רוצה להנהיג, אבל רבנו משגיח ולא נותן, ומנהיג כמו שהוא רוצה", ונחם מאד את האיש הזה ברוח קדשו. ובסמוך הגיע הבן של "המנהיג" השני, ואמר לר' ישראל שהוא הבן של פלוני, ואמר ר' ישראל: "כבר אמרתי שכל אחד רוצה להנהיג וכו', אבל רבנו משגיח ומנהיג כמו שהוא רוצה וכו'..." (סיון תשנ"ג - מברשת)

אחד אמר פעם בצער לר' ישראל, שצריכים להתפלל כי המפרסמים של שקר מתחזקים בעולם, צחק ר' ישראל ואמר: "אדרבה, הם נופלים יותר ויותר".
ובשבועות אמרו לר' ישראל, שבתלמוד תורה ברסלב לא לומדים ספרי רבנו, ור' ישראל הקפיד מאד ואמר בנערה: "יבוא זמן ש... וכו', ישלמו".

פעם דבר מאד קשה על אחד ממפרסמי ברסלב שהסתיר ביותר ענין רבנו מן העולם, ואחר כך אמר: "אבל אני לא מדבר מתוך שום קנאה. אם הייתי רוצה - כל העולם היו אחרי, אבל אני לא רציתי, רק רציתי האמת..."

תשובה, טו ז

צריך לתקן גם כל החטאים שעשה בשוגג, ועליידי זה זוכין לשלמות לשון הקדש, שהוא בחינת תקון הברית (לקוטי מוהר"ן, סימן יט).

יע כי תשובה היא להשיב הדבר למקום שנטל משם, דהיינו להשיב ולהחזיר הדבר לשרשו, ושרש כל הדברים היא חכמה, לכן צריך כל אחד לשמור את חכמתו ושכלו משכליות חיצוניות וממחשבות זרות, ומכל שכן מהרהורים רעים. כי כל הפגמים וכל החטאים והעונות כלם באים מפגם המחשבה, שאינו נזהר לשמרה כראוי שלא תצא חוץ מגבול הקדשה. וכשנזהר ושמור המחשבה היטב שהיא החכמה שבמה, זהו עקר תקונו ותשובתו (עיין דעת כה כו כו; ליקו"מ לה).

... רבנו של עולם, אדון הרחמים והסליחות, הצופה לרשע וחפץ בהצדקה, הפותח שער לדופקי בתשובה. זכני ברחמיך הרבים שאשוב בתשובה שלמה לפניך חיש קל מהרה על כל חטאי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, ואל תטרף עלי את השעה. "שובה ה' עד מתי והנחם על עבדיך. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם".

סיפור השבוע

* חיי מוהר"ן *

... (המשך הסיפור) כל זה שמעתי מרבי שמואל מטעפליק שספר מהנסיעה שלו לנאווריתש אבל חסר בהם הרב, ועוד יש הרבה לספר מענין נסיעה זאת שהיתה פליאה נשגבה ועצומה מאד, ועדין אין אדם יודע מה היתה פונתו בזה.

קסד (יד) בסכות תקס"ח בעת שהתחיל אצלו חלי ההוסט, קדם שנסע ללמברג, או נשמע מפיו הקדוש בלילה הראשונה של סכות ששאל תבת הוסט מה היא בלשון נכרים, ובתחלה לא הבינו פונתו, ואחר כך דבר מזה שבלשונם אשפיזא (נאסט) [אורח] נקרא הוסט. ושוב לא דבר בענין זה והזכיר אז מאמר רבותינו זכרונם לברכה שהיו רגילים לדבר בלשון חכמה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ערוכין נ"ד): רבי אבהו פד הוי משתעי בלשון חכמה וכו' וכיוצא בזה והנראה היה שרמו בשיחתו הקדושה לענין האשפיזין עלאין שנכנסו אל הסכה, ואין אתנו יודע עד מה.

כי זה ידוע לנו כבר והוא כלל גדול שבכל הדברים שבעולם ובכל הלשונות הגוים יכולים למצא אלקותו יתברך וכמבאר מזה בדבריו וזכרונם לברכה בספריו כמה פעמים וכמו שמביא מאמר רבותינו זכרונם לברכה (ירושלמי תענית): טט בכתפי שתים פת באפריקי שתים וכו' ועצם גדלת השגת רבנו זכרונם לברכה בענין זה אי אפשר להעריך ולספר אפלו מה שזכינו לראות ולהבין בדעתנו. כי ראינו בחוש ממש שאצלו היה כל העולם פלו פתוח ומגלה, והיה רואה בכל דבר התלבשות חיותו יתברך עד שהיה יכול לעשות תורות נפלאות ונוראות מפל הדברים שבעולם. ואי אפשר להאריך ולספר מזה למי שלא זכה לראות זאת בעיניו. ואם תזכה לילך בדרך הישר והאמת, ותזכה להעמיק עיוןך בספרי רבנו זכרונם לברכה, תזכה להבין קצת מזה ...

פי מראשית פזאת הודעת ומלפנים אותה גלית, פי קדם שבראת העולם בחכמתך הקדומה, הקדמת את התשובה תחלה, פי תשובה קדמה לעולם. פי ידעת, פי בשר ודם אנחנו ומוחמר קרצנו, "הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי". ואתה ידעת יצרנו פי עפר אנחנו, על פי הקדמת תעלה למכותינו וצרי למכאובנו, כי אתה חפץ בקיום העולם, ואין אתה חפץ בהשחתת העולם חס ושלום. על כן מתחלה עלתה זאת במחשבה לפניך, שתקבל תשובתנו לפניך בכל עת שנבא אליך, אבל מה נאמר ומה נדבר, כי כבר נתאחזו ונתפסו בנו כל כך, יון מצולת החטאים וגשמיות עכירת החמר, עד אשר תש כחנו ומטה דינו מאד וקשה לנו בעצמנו לשוב אליך באמת, ואין לי שום תקוה פי אם על רחמיך הרבים, שאתה בעצמך תשיבנו ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ויעלה ויראה לפניך אנקותינו ואנחותינו ותפלותינו ותחנונותינו, מה שאנו מתאנחים ומצפים ומחכים וועקים בכל עת אליך שתשיבנו אליך באמת, כאלו עשינו כל מה שמוטל עלינו, כאלו נתעוררנו ועשינו תשובה שלמה, תשובת המשקל, על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו.

פי אין אנו יודעין מה לעשות, ואיך להנצל ממה שאני צריך להנצל מעתה, לבל אעשה עוד מה שעשיתי עד הנה, לבל אפגם עוד מה שפגמתי במחשבה דבור ומעשה, ואין לי שום סמיכה ותקוה פי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, שאתה בעצמך תעסק בתקוננו, בזכות צדיקי אמת "קדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם". בזכותם וכחם השיבני אליך ואשובה פי אתה אלוקי.

שבת שלום

